

GAZETĂ TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasovu, piat'a mare Nr. 22. — „Gazetă“ ese
Mercurea, Vinerea si Dumineca.
Pretul abonamentului:
e unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei lun
3 fl. 50 cr. Tierei esterne pe siese luni 14 fl. pe
anu 28 franci.

Anulu XLVI

Se prenumera:
postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunțurile:
una serie garmonda 6 cr. si timbr de 30 cr.
v. a. pentru scacare publicare. — Scrisori ne-
francate nu se primesc. — Manuscrise nu se
retransmitem.

Nr. 72.

Vineri 24 Iunie (6 Iuliu)

1883

Apropiandu-se sfîrsitulu semestrului primu onoratii domni abonati ai fóiei nôstre sunt rugati se binevoiesca a 'si reinoi abonamentulu câtu mai curêndu, pentru că se li se pôta tramite diarulu fara intrerupere.

Brasovu 24 Iuniu.

Omenii guvernului ungurescu sunt cuprinsi de mari ingrijiri, din caus'a directiunei ce a luat'o agitatiunea contra Evreilor in Ungaria. Afacerea dela Tisza-Eszlar, care nu se scie inca prin ce fase va mai trece, a produs o profunda iritatiune nu numai in sinulu poporului maghiaru, d'er' mai multu inca intre Evrei unguri, ceea ce era fôrte naturalu. In mijlocul acestei profunde iritatiuni se intîmpla, că deputatulu Istóczy, celu mai mare vrajmasiu alu Evreilor, sufletulu miscarei anti-semitice in Ungaria, se fia achitatu de cătra juriulu din Pest'a in processulu, ce i s-a intentat din caus'a unui articulu plinu de ura in contra Evreismului, in care se cere, că Evrei se fia dati afara din tiéra, pentru că „sunt rei si nu se mai potu indreptá“, unu articulu, care afara de acésta insulta tóta clas'a culta maghiara sustiindu, că „functionarii publici, advocații, medicii etc. cea mai mare parte a membrilor parlamentului sunt cumperati de Jidovi, ba, că tóta societatea maghiara gema sub jugulu oribilu alu influentii jidovesci.“

Ne putemu imaginá, ce mare consternare a produsu intre patriotii perciunati dela foile guvernamentale scirea fatala despre achitarea d-lui Istóczy. „Juriulu“ — strigă diarulu oficiosu „Nemzet“ — „a declaratu resboiu politicei maghiare, care privesce pe Evrei de aliatii neamului ungurescu si are de scopu a-i assimilá prin maghiarisare.“ Dér' nu numai diaristii, in vinele cărora curge sange semiticu, ci insisi ministrii si ómenii politici, cari cunoscu importantia Evreismului in politic'a actuala maghiara, au fost cuprinsi de spaima si de ingrijire in urm'a achitarii lui Istóczy.

„Numai atâta ne mai trebuiea, că se bruscamu prin intoleranti'a nôstra si pe Evrei. Nu i destulu, că ni i-am facutu inimici pe Germani, pe Slavi si pe Romani; acum se ne stricamu si cu Evrei?“ Acest'a este sensulu strigatului de durere, ce 'lu scôte betrânculu Franciscu Pulszky in „N. Pester Journal“ din incidentulu veridictului juriului din Pest'a. Se lasamu inse pe omulu de statu unguru se vorbescu cu propriele sale cuvinte:

„Pêna acuma“ — scrie Pulszky in adênc'a a'sa mânire — „era numai o particularitate a Germaniloru, că ei urau pe toti vecinii loru: pe Anglesi, pe Russi, pe Francesi, pe Italiani si pe Unguri; acum amu introdustu cultulu urei si la noi; urmu pe Germani, pe Slavi, pe Romani, pe Evrei, si uitamu, că natiunea germana este destulu de mare si puternica, spre a resiste tuturoru inimiciloru, pe candu Ungaria este o tiéra mica, desbinata in intrulu seu; uitamu, că, déca Ungaria se va redicá, că Ismailulu in biblia, in contra tuturoru natiuniloru, — si aceste se voru redicá in contra nôstra. Tóta vieati'a mea m'am luptatul pentru principiele libertatii si ale egalitatii. In ori si care din centrele civilisatiunei apusane, unde am petrecutu, am fost salutatul nu numai că Unguru, ci si că representantul aceloru mari principii, cari se credeau nedespartite de numele natiunei maghiare. Si acum, la apusulu vietii mele, trebuie se vedu, că in acestu pamântu sacru, adapatu cu sangele

luptatoriloru pentru libertate, nu mai resare nici o sementia nobila; se vedu, că flamur'a civilisatiunei, ce falafia odata puternicu, este sferticata, si că mândrul standartu alu egalitatii si alu libertatii este aruncatul in tina. Cine se nu se cutremure in adênculu sufletului seu vediendu o astfelu de schimbare? Cine mai pote ave sperantia in viitoru, déca presentelete este atât de posomoritul si amenintiatoru? Currentul spiritelor pare că alerga de-a-dreptulu in prăpastia — si fanaticii in orb'a loru turbare nu credu, că cu ei se pravalesce si onoreea si vedi'a natiunei in abisu.“

Este fôrte semnificativu pentru sinceritatea liberalismului maghiaru, că abia dupa 16 ani de experiente fatale ale politicei de distrugere si dupa ce currentulu fanaticu a spariatu si pe Evrei din culcusiurile loru, unde s'au imbuibatu si s'au ingrasiatu asié de multu in acestu intervalu de decadentia materiala si morala, se avînta unu Pulszky la o desaprobaru asia de categorica a urei, ce se nutresce in sinulu natiunei maghiare in contra celoralte popore din tiéra.

„Ungurii cei de cincideci de cruceri“, cum ii numescu Istóczy, sunt aliatii indispensabili ai sistemului politico maghiaru de astadi; care sta si cade cu ei impreuna.

Se ne gandim numai la casulu, că in urm'a agitatiiloru antisemitice, Evrei, cari au in mâna financele si totu comerciulu Ungariei, n'ar' mai voi se faca nici unu imprumutu guvernului. N'ar' fi ore atunci catastrofa inevitabila? Evrei au astadi celu puçinu - acela meritu, că o totu amâna prin căte unu imprumutu, care se intielege, că le aduce dobêndi stralucite. Dume dieu mai scie inse pêna candu va mai pute merge si cu imprumuturile si dobêndile. O fóia din Pest'a a facutu de curêndu socotela, că dela 1877 incóce datori'a publica se urca aprópe cu 55 milioane, pe fiacare anu. Are dreptate d'er' „Nemzet“, candu dîce, că juratii din Pest'a au declaratu resboiu interesseloru politicei actuale maghiare.

Cronic'a evenimentelor politice.

Diarele austro-ungare se occupa tóte de incidentulu Gradisteanu, lasandu deocamdata la o parte no'ta, prin care guvernul românua a respunsu lordului Granville. „La Republique française“ din Paris face critic'a acestei note intr'unu lungu articulu. „Trebue se felicitamu pe d. Sturdza“, dîce numitulu diarul, „pentru moderatiunea si intelepciunea limbajului seu. Not'a s'a e fôrte lunga, ceva prea lunga; inse e justu a recunoscere, că nu contine nici unu cuvîntu, care s'ar' puté luá in nume de reu din partea puteriloru semnatare“. „Republique francesa“ spera, că prim'a cerere a notei, că România se fia admisa in concertulu europen cu aceleasi prerogative că celelalte puteri va fi primita de conferentia, care se va readuná in lun'a lui Septembre, căci Europa poate ori-candu acordá astadi ce a refusatu eri, si cătu pentru noi (Francesii) vomu fi fericiți a vedé România ocupandu unu locu alaturea cu marile puteri si dovedindu, că este démna alu ocupá. A dou'a cerere romana — că adeca Austro-Ungaria se nu fia admisa in comisiunea de supraveghiere că putere riverana, ci printr'o delegatiune a Europei — ni se pare mai puçinu clara si mai greu de resolvat. Distinctiunea notei române e prea subtila. Guvernul român nu poate dorí, că puterile se aléga pe Austria de mandataru alu loru, căci atunci tocmai i-ar' crea o situatiune privilegiata. Austria n'a fost admisa in comisiunea mixta că putere riverana, ci numai pentru superioritatea intereselor sale comerciale pe Dunare dela

Portile-de-feru pêna la Brail'a. Nu trebuie se uitam de alta parte, că conferint'a dela Londra a tînuitu contu de susceptibilitatile statelor riverane, lasandu, că agentii numiti de ele se execute reglementele preparate la Galati.

Ce-o se fia de noi Maghiarii, déca ne vomu instrainá si pe jidani? Acésta intrebare este o tema constanta in foile guvernamentale maghiare, de candu cu processulu dela Tiszatás Eszlar si de candu Istoczy a fost achitatu de juriulu din Pest'a. „Nemzet“ e fôrte mânuitu asupra verdictului juratiloru, căci, dîce elu, cu Jidovii trebuie se compteze politic'a maghiara si cei ce apera pe Istoczy lucra in contra interesseloru acestei politice.

Diarulu francesu „Le National“ ocupandu-se de starea relatiuniloru din Austria si de efectele loru asupra aliantiei austro-germane, dîce:

„Este intrebarea, déca a-totu puternicul cancelar germanu nu s'a inselatu, candu a incheiatu alianta politica cu Austro-Ungaria in schimbul unei neutralitati, care se permata Cehiloru, Sloveniloru si Maghiiloru se mîrga inainte cu degermanisarea monarhiei, fara a se ingrijí de remonstratiuni portite dela Berlinu. Germanii din Austria suntu liberali si din asta causa ei suntu, dupa principale de Bismarck, incapabili de a guverna. Comitele Taaffe si cortegiulu seu de ultramontani si feudali i inspira mai multa incredere, d'er' nenorocirea este, că comitele Taaffe nu poate nimicu fara Slavi, cari ceru se li se platesc fôrte scumpu in intru consumtiemântulu de a se conduce politic'a esterioara a monarhiei dupa vederile principelui de Bismarck. Totusi solidaritatea ambelor imperii pe teremulu politicei esterioare, este mai multu aparenta, decât reala, căci Cehii, a căroru influentia contra-balantează pe acea a Poloniloru, nu si ascundu nici cum intentiunea loru de a impedece puru si simplu pe unu ministru, care ar' voi se supuna combinatiuniloru anti-russe ale principelui de Bismarck. Sistem'a comitelui Taaffe este introducerea federalismu, este triumful majoritatii numerice asupra influenței germane... Nimicu nu va puté fi mai avantajiosu pentru cestiunea federalismului, de cătu espunerea practica a neputintii germanismului in Austria. Degermanisarea Universitatii, a scolelor, a tribunalelor si a administratii va pregatí marele actu finalu; incoronarea imperatului că rege alu Boemiei.“

Comissionile camerelor romane au procesu deja la desbaterile asupra revisuirei legii electorale; ele voru numi, se dîce, o subcomisiune, care se redacteze proiectulu de lege pêna la 15 Augustu. Atunci se voru reintruni comissionile si voru desbate proiectulu, care la 15 Septembre se va publica si se va supune desbaterilor publice. La 15 Octobre se va incepe discussiunea definitiva a proiectului in ambele Camere, cari se voru redeschide in acea dî.

„L'Indépendance Roumaine“, vorbindu de articulii foiloru austro-ungare asupra incidentului cu to astulu dlui Gradișteanu, dîce, că nu vré se mai respunda „insanitatiloru jidoviloru impintenati dela „Pester Lloyd“... sta inse de vorba cu diarele vieneze.“ In specialu respunde fóie „N. fr. Presse“, că „din diu'a in care România a devenit statu independentu nu i se poate reprosiá, că s'a aplecatu spre Russi'a, din contra guvernului romanu a avut mai totdeun a se apere in contra imputarei, că se pleca spre o politica de concessiuni pentru monarhia austro-ungara... cu tóte astea noi numai rele amu vediutu dela monarhia vecina: voru se ne ieia Dunarea; fratii nostri de peste Carpati zacu sub asuprirea cea mai mare a Unguriloru...“ „Déca Austria“ — adauge „L'Indépendance“ — „are a se plâng de cele ce s'au petrecutu la Iasi, ea trebuie se caute cauza in Unguri. Pe căta vreme intre noi si ea va fi o Ungaria tiranisatoru a populatiilor romane,

intielegerea austro-romana, visata de „Neue fr. Presse“ e impossibila“....

„Monitorul României“ publica urmatorul comunicat oficial:

„Diarele din tiéra si acele din strainatate se occupa de óre-care cuvinte pronuntiate cu ocasiunea festivitatilor ce au avut loc la Iasi, la inaugurarea statuii lui Stefan-celu-Mare. Cuvintele aceste, in parte exagerat, in parte neexacte reproduse au fost pronuntiate prinsură prin dñe de o persoană, care n'a evanici unu rolul oficialu la acea solemnitate. In totu casulu, guvernulu, indata ce 'si-a datu séma de caracterulu ce ar' fi putut se li se atribue, a opritu publicarea loru in „Monitorul oficialu“. Ele ar' fi trecutu negresit u nebagate in séma, déca diare ostile tierii nu le ar' fi esplotatatu.

„Déca fia-care cetaianu, adeveratu iubitoru de tiéra, trebue se regrete ori-ce cuvinte nescotite, cari potu turburá bunele relatiuni internationale, mai alesu cu puterile vecine, fia aceste cuvinte dñse chiaru de o singura persoană; guvernulu nu pote de cătu a desaproba in modulu celu mai energetic si pe calea oficiala asemenea manifestari si tendintie, ori de unde ar' proveni ele, pe care dealtmintrelea bunulu semtiu alu natiunii le-a judecatu deja.“

Organulu oficiosu alu principelui Bismarck „Nord deutscher allg. Ztg.“ publica o descriere a serbariloru dela Iasi, despre cari dñce, că „au luat dimensiuni neastepitate si au dobêndit u nsemnatate prin manifestiunea entusiasta facuta Suveranului si dinastiei.“ Vorbindu de ceremoni'a desvélirei statuii dñce:

„Dupa o aclamatiune entusiasta a mii de persone, se facu o mare tacere, candu Regele incepù cu glasu tare si energetic o cuvântare cătra popor, aratandu nsemnatatea acelui erou nationalu, care, acumu patru secole, a aperat in timpu de 40 de ani, cu mari isbendi, esistinti'a si neatérnarea tierei sale in contra Ungurilor, Polonilor si Turcilor. Renumele seu că luptatoru viteză contra semi-lunei s'a respendit de departe, pénă in Occidente. Gratia acestui trecutu gloriosu, gratia voiniciei nému-lui loru, Romanii n'au perduu nici in imprejurările cele mai grele credinti'a in viitoru si au dobêndit u timpurile nôstre renascerea loru nationala si o noua positiune in Europa. Discursulu, adesea ori intreruptu prin aplause sgo-motose, sfîrsit prin urmatorele cuvinte: „„Se „juramu dér' in faç'a acestui monumēntu că „in impregiurările grele vomu fi de-apurarea „strinsi uniti, avêndu numai unu singuru gandu, „unu singuru semtiemēntu: fericirea scumpei „nôstre patrii, pentru care trebue se fumu gata „a face ori-ce sacrificii si pe care cerulu se o „ocrotésca in tôte pericole.““

Vorbindu de discursurile rostite la statua, accentuéza in specialu, că d. N. Ionescu, care a vorbitu in numele universitatii, a inceputu discursulu seu prin o comparatiune intre nsemnatatea ce a avut'o Burgravulu de Nürnberg pentru provinci'a de Brandenburg si aceea a Principelui Hohenzollern pe tronulu Romaniei apoi adauge: „Tôte discursurile tîntea a recunoscere noua epoca, inceputa pentru Romanii a prin stabilirea si intarirea dinastiei Hohenzollern si arata devotamentulu si increderea, cu care întrig'a natiune privesce pe suveranulu ie. Astfelu acesta serbare, inchinata amintirilor patriotice ale trecutului, fù in acelasiu timp si o manifestare nationala pentru persoană a Suveranului, care putea se privescă in acea dñ cu mare satisfactiune, succesele dobêndite in cursulu unei Domnii de siéptespredieci ani, adeseori destulu de anevoiosa. Ide'a, că viitorul tierei e legatu in modulu celu mai intimu cu dinasti'a, petrunde tôte spiritele cari cugeta si semtu romanesc, acesta convingere se manifestă pe deplinu cu acesta impregiurare si dadu intregei serbări unu caracteru particularu...“

Scirea sosita dela Frohsdorf, despre ból'a grava a comitelui de Chambord, fiului ducelui Carolu Ferdinandu de Berri si nepotului regelui Carolu X, nascutu la 29 Septembre 1820, care la 1830 a mersu cu famili'a s'a in esilu si a fostu crescutu in Austria, si care, cum scim dupa caderea lui Napoleonu III a pasit u candidatu la tronulu Franției in fruntea partidei legitimiste burbone — a produsu mare miscare in cercurile politice din Paris. Scirile din urma spunu, că starea lui e desperata si pote că pén'acum a inchis u ochii pentru tot-

déuna. Principii orleanisti, comitele de Paris, ducii de Nemours si Alençon au plecatu la Frohsdorf. Se dñce, că in testamentulu seu comitele de Chambord a recunoscutu solemnulu pe comitele de Paris, că urmasi alu tronului burbonu. Se vorbesce de mesuri, ce le va luá guvernulu republicanu contra pretendentilor. Unii credu, că partidul legitimista se va divisa in doue parti, si că o parte se va alaturá la bonapartisti.

Mai deunadile fu arestatu la Berlinu poetulu polonu Kraszewski sub cuvântu, că ar' fi agentu alu Franției. Acesta arestare a produsu mare sensatiune, ba chiaru consternatiune intre Poloni, pentru că acestu Kraszewski, unul din cei mai influenti barbati ai Poloniei, voiesce pe altu drumu se adune totu némulu polonu la unu locu. Comitele Brochocki, care a oferit u indata ministrului de justitia din Saxonia o cautiune pentru eliberarea provisorie a lui Kraszewski, 'si-a esprimatu parerea de reu pentru arestarea lui, din cauza că ea convine guvernului rusescu si ingreunéza stabilirea de relatiuni amicale intre Germania si intre Poloni. Comitele Brochocki a staruitu necontentu pe lângă Kraszewski, că se indemne pe deputati si politicii poloni din Galitia a cere ajutoriulu Austriei spre a smulge provinciile polone de sub Russi'a si spre a le incorpora cu Austri'a séu se creeze pentru Poloni o positiune politica cum o are Ungaria. Austri'a sè se alieze cu Itali'a si se'si asigure neutralitatea Germaniei. Russi'a voiesce se nimicésca pe Poloni, apoi se vina asupra Germanilor, asupra Austriei si a Orientului. Austri'a, marindu-se prin alipirea Polonilor, ar' scapá Europa centrala de panslavismu si 'si-ar' asigurá granitii a spre resaritu. — Pe lângă tôte necazurile Austri'a se mai creeze si unu regatu polonesu? Se cere deodata prea multu dela ea.

Consiliulu sanitaru din Egiptu a decisu, din cauza cholerei, că sè se faca corturi, sub cari sè se adaptésca locuitorii orasului Damiette; suburbii infectati parte se fia desinfectati, parte arsu. Trupelor, cari forméza cordonulu, li s'au ordonat a pusca asupra celor ce ar' voi se fuga.

Earasi toastulu lui Gradisteanu.

„Pester Lloyd“ earasi surprinde pe cetitorii sei cănu articulu lungu asupra Romaniei séu, cum dñce elu, asupra „impertinentiilor romane“, si a „sionistilor romani“, cari i sunt atât de „antipatici“, incâtu n'ar' mai voi se scie de ei, déca nu s'ar' teme, că prin tacere ei se voru semti incuragiati a se „imflă in pene“ si mai multu. Dupa acesta introducere fóia pestana continua asia :

„Guvernulu romanu ar' fi datu asiadér' in modulu seu satisfactiune pentru faimosulu toastu alu lui Gradisteanu, declarandu in Monitorulu oficialu, că desaproba acea assertiune. Acesta corectura a măritu numai ticalosulu afrontu. In presenti'a Regelui, care a zimbitu prietenosu, cutéza unu senatoru romanu a agitá in contra integratii monarchiei nôstre si a vorbi de cástigarea unor teritoriunguresci din partea statului romanu că de unu lucru naturalu, care se intielege de sine; acesta frasa isi asta indata resunetu in tôte press'a romana, ba ea resuna dintr'ins'a in acorduri si mai tari; guvernulu tace fața de aceste, că si candu s'ar' tractá de-o lauda facuta vr'unei fapte viteze trecute a Dorobantilor valahi si este de lipsa, că mai antâiu ambasadorulu nostru se faca o admonitiune seriosa, pentru că oménii de statu romani se observe, că aici se tractéza d'unu casu de ofensa infama; si déca dupa tôte aceste guvernulu romanu se demite a declará, că desaproba acele cuvinte, pentru că ele ar' puté turburá bunele relatiuni internationale, atunci acesta nu numai că nu este o satisfactiune, ci maresce inca excessulu, pentru că pare a fi chiaru o batjocurire a indreptășitei reclamatiuni a oficiului nostru de esterne. Din fiacare cuvântu alu declaratiile ministeriale se vede, că guvernulu romanu a statu numai sub pressiunea pretensiunei austro-ungare, candu a adusu cevasi oficialu in contra acelui toastu, marginindu-se la o formula séca si de nimica. Intielegemu prin urmare forte bine, că oficiulu nostru de esterne din Vien'a nu e multiumit u acestu respunsu...“

„P. Lloyd“ spune mai departe, că e curiosu a scîi, déca cei din Vien'a se voru multiumit cu atâta, séu că voru cere o satisfactiune anumita? Atinge apoi imprejurarea „atenuanta“, că cuvintele s'au pronuntiatu intre pahare; i se pare totusi incâtva agravantu, că multu citatele cuvintele au fostu preamarite prin sanctiunea tacita

a Regelui; dér' si principii suntu ómeni, cari au slabiciuni omenesci si si in sferele mai inalte pote intr'unu momentu neobservatu se invinga entuziasmulu politicu asupra prosei ratuinei de statu. Vecinii nostri romani facu inse — adauge „P. Lloyd“ — din provocatiunile in contra Austriei unu sistem, ei cauta ocasiuni spre a bruscá monarchia si devinu totu mai „impertinenti“. Contra injuriilor orale mai esista si corecturi diplomatice, ce-o se facem u inse cu „tendinti'a loru miserabila?“ Si acesta e punctulu criticu. Dupa aceste espectorari „P. Lloyd“ continua asié :

„Ori că natiunea romana iubescu séu urasce monarchia nostra, pentru noi este indiferent; că se ne iubescu nu o putem silii, dér' nici ur'a ei nu o putem impacá... Amu ajunsu asia de parte, că amicitia si dusmania Romaniei ne lasa cătu se pote de reci. Ceea ce ceremu, si cu totu din adinsulu trebue se ceremu, este — că se-o spunem ruptu alesu — că Romanii, se ne scie de frica („Odre pariren“). Fia tiéra independenta, séu nu; fia regatu séu simplu principatu, Romania cade in sfer'a puterii Austro-Ungariei si déca nu este petrunsa de consecintiele naturale ale acestei fipte nedisputabile, atunci trebue se facem, că natiunea se cunoscă acesta tapta si consecintele ei, chiaru cu aplicarea de mijloace drastice. Nu o dicem u asta astadi pentru antâia óra, dér' acuma o dicem cu tôte resolutiunea: o Romania independenta, care 'si pote alege positiunea s'a in evolutiunile ulterioare ale processului oriental, care se 'si pote alege o politica libera, séu o politica condusa de Russi'a, o Romania independenta in intielesulu acesta nu esista. Dupa tôte motivele geografice, nationale si politice poporulu romanu, acestu butucu retacit u in balanbulu slavie, este avisatu la favorea si sprijinulu Austro-Ungariei si noi reclamam fara consideratiune tôte drepturile, cari isvorescu din inferioritatea positiunii Romaniei si din plenitudinea puterii nôstre. Nu voimnicidescu se ne amestecam in vieatia interna a statului romanu, nu voim se intreprindem unu actu, prin care s'ar' puté jicii cătu de puținu prosperitatea nationala si economica a poporului romanu, din contra noi voim se promovam din tôte puterile acumu că si mai inainte tôte interesele statului romanu vecinu; „dér' noi nu vom suferi, că Romania se devina satrapia altui statu, sè se alieze cu dujmanii nostri, dér' mai puținu vomu suferi, că poporului totu mereu se-i se bage in capu minciun'a fantastica despre missiunea unei mari Romaniai si se-i se strice mintea eu idei, cari se indreptăza directu in contra integratii Austro-Ungariei. La unu lucru amu atrage forte de timpuriu atentiu politiciilor romani. Ei 'si facu calcululu cu supozitiunea, că se va întemplat unu conflictu intre Austro-Ungaria si intre Russi'a. Este multu mai usioru, că monarchia nostra sè se intielegă cu Russi'a pe contulu Romaniei, decâtu că se pacteze cu sionismulu romanescu. Acesta e cu neputintia si cu cătu cei din Bucuresti voru procede mai nebunescu, cu atâta mai iute cauta se ne decidem, a ne sustiné autoritatea si interesele asia, că ori-ce contradictiune se fia impossibila. Si de aceea ceremu, că diplomati'a nostra se proceda cu tôte resolutiunea. Mai reale potu nu fi relatiunile decâtu astadi si déca si suntem siliti se renuntiam la amicitia, ne storcem de alta parte respectu.“

Regularea fruntarielor si România.

In ajunulu intrunirii comisiunii mixte pentru regularea granitierelor intre România si Austro-Ungaria, organulu d-lui Dimitrie Bratianu, „Natiunea“, scrie urmatorele :

„Carpatii, acesti munti ai Romanilor, formează fruntari a intre imperiulu austro-ungar si România independenta. Linia fruntariei ar' trebui sè se intinda de a lungulu zarei muntilor din Moldova de susu pénă la Dunare. Inse incalcari continue ale Austro-Ungariei pe tôte intinderea acestei linii au facutu, că cu incetul fruntari a romana a fostu atât de multu respinsa in intru, in cătu astadi ea nu mai ocupa positiunea ei prioritiva, ci mutata pe nesemtite, a ajunsu a parasi zarea pentru a se coborî la vale si a ajunge pe cõsta romana a muntilor. Aceste incalcari au devenit proverbiale printre locuitorii munteni. Ei dicu copiilorloru candu voiesc se-i opresca: „Mai stai, dór' nu este i păiera nemtisca!“ Acesta locutiune populara arata, cătu este de reala, continua, miscarea inainte a stâlpilor de fruntarie ce põrtă pajer a austriaca.“

Asemenea incalcari dñnice, practicate intr'unu modu sistematicu, au datu nascere la unu mare numeru de reclamatiuni si de discutiuni intre Austri'a si guvernulu Moldovei si Munteniei inainte de unire. Nu numai valoarea pamântului cotropit constituie insemnatatea acestor incalcari, dér' si positiunea strategica. Se scie, că Transilvania e situata la o inaltime multu mai mare, de cătu cõsta româna a Carpatilor, si că trecetorele,

cari strebătu muntii, se largescu din ce in ce mai mult pe teritoriul român. Acăstă e atât de adeverat, în cătu Transilvani'a este privita de sciintia militara că unu glaciis, care comanda valea romana. De aceea autorii militari susțin, că o armata năr' puté se inainteze, nici sè se misce pe teritoriul român, de căcă nu ar' fi sigura, celu puçinu, de neutralitatea Austro-Ungariei. Este dăr' firescu, ca poziunea strategică a Austriei se devina cu atât mai tare, cu cătu fruntari' este impinsă mai departe pe teritoriul nostru."

"Ar' puté sè se obiecteze, că de obiceiu, fruntariile sunt stabilite prin carte oficială, care facu, că incalcările se fia impossibile său, celu puçinu, numai provisori. Dăr' noi nu suntem in o situație normală in ceea ce privesc descrierea si stabilirea fruntariilor nóstre. Procesele verbale, cari stabilescu fruntari' austro-româna, au fostu dressate pe timpul candu principatele erau considerate că facându parte din imperiul otoman. Asia aceste charte au fostu facute de autoritatatile austriace si otomane, si cea mai mare parte a acestor constatari datează dela sfîrșitul secolului alu 18-lea. Originalele acestor carte suntu in parte in archivele austriace si căteva in ale Turciei. N'am pututu niciodata se le obținemu, si mai totdeuna amu fostu siliti a stabili fruntari' dupa u i p o s s i d e t i s, său a recurge la anchete locale prin martori si semne cunoscute a b a n t i q u o. Se pote lesne intielege, cătu de viciu este unu asemenea modu de procedere, mai alesu intre vecini a căror putere este in asié mare disproportiune. In mai multe rânduri incalcări au avutu locu din partea graniților austriaci; intr'o bunadimiră, si acăsta mai totdeuna se intemplă pe timpu de viscolu si furtuna, se constată, că stălpulu, care pôrta armele imperiale, a inaintat pe teritoriul român. Cum s'a intemplatu acăstă? Nu se scie. Se discuta; une ori se face chiar' unu raportu; ba se intemplă chiaru si căte o cearta său vr'o paruiala tiapena intre tierani si graniceri. Inse stălpulu remâne acolo, unde a fostu inaintat. Astfelu s'a si procedat pe mai tóta intinderea fruntariilor Carpatilor. Când vorbesci asupra acestor cestiuni cu granicerii austriaci, ei 'ti respundu: „Ce ve pasa? Romanu dincöce, Romanu dincolo.“

Alba-Iuli'a in 1 Iuliu 1882.

Alaturea cu enunțierile in contra proiectului de lege de odinioră, privitore la scările medie, „Gazet'a“ scrien, că sunt aprope si a leg er i l e m u n i c i p a l e, se nu dormim, se luptam cu puterile, cari ni stau la dispozitia, dăr' pare că nu toti pricepu ce citescu. Fara voia 'mi aduce aminte de o intemplare. Unu soldatu nesciindu cătă a rugatu pe unu colegu alu seu sei cîteasca o epistola, si fiindu că elu sciea, că scrisoreea e de natura discreta, a astupat urochile cetitorului că se nu auda cele cetite. Asia pare, că sta lucrul si cu apelul de mare interesu, ce a aparutu in „Gazet'a“ cu privire la constituirile municipale proxime. Nu mai sunt decătu căteva luni si desi pentru o actiune energica si de ceva efectu s'ar' recere, că in data din diu'a constituiri se si studiamu terenul si se ne pregatim pentru cele viitoré, totusi nici astazi in óra a 11 inca nu incepemu. In primele dile ale lunei Iuniu amu vedutu in mâna unui barbatu unguru o lista a membrilor congregatiunei (adunare) municipale din comitatul Albei inferiore. Ochii 'mi trecuta preste unu numeru frumuselu de nume românesci. M'am intrebatu: Ore d'intre barbatii români conducători ai acestui comitat cugetat' careva a tiené contu de aceste voturi si a conchiemă pe votanti la o consultare, căci de căcă nu vomu puté majorisá, eu credu firmu, că fiindu solidari printre unu compromisu ar' puté scôte la cale câtiva derégatorii la oficiul politie a acelui comitat. Prin solidaritate s'ar' puté dobêndi nesce concessiuni, dăr' nu se face pe cătu sciu nimicu in intielesulu unei procederi energioase, ci precum mai acumu trei ani cetisemu o corespondintia, că „non possumus“ asia pare că vréu se stă locului si acum si numai dupa aceea se strige éras: „nu putem!“

In impregiurările actuale, centrul de actiune ar' fi, in comitatul Albei-Julie, Alb'a-Juli'a insasi, lasându Blasius, unde ori-ce miscare aduce cu sine suspicionari asupra institutelor. In interesulu acelui institut, cari nu gresiescu altecum nimicu, e de a se formă unu centru de operatiune politica in Alb'a-Juli'a. D-lu advocatu Nicol'a a si propusu acăstă, s'a primitu, dăr' de ce nu se formează aici unu comitet central, carele prin subcomitete in Blasius si Abrudu se adune corpulu alegatorilor români si se opereze a stórcă căteva concessiuni. Nu sunt ómeni? Ba, sunt, ei inse paru a dormi somnul de sub pomu. Intru adeveru e tristu a audí si a scî, că in acelui comitat nu este nici unu amplioiatu romanu afara de vreo câtiva notari, cari inse Ddieu scie cumu se mai sustinu in oficiele loru.

Asupra acestui punctu nu se resfira conclusulu pas. Cări Barbatii competenti suntu destui, cari ar' scî are de actiune, factori indreptatiti inca sunt, române

numai că se lucre, se se deserteze si se adune. Nu este inse credu comitatul in Transilvani'a, unde sè se consulteaza asia puçinu afaçerile românesci de interesu. Ómenii de cualificatiune juridica astăptă unulu dupa altulu, preotîmea dupa ei si toti pare că se sfescu a formă frunta; astfelu pauséza toti si se intaresc in ide'a primejdiosă că: nu putem. Dér D-dieu se fia acăstă corespondintia compromisa prin faptulu, că dejă ómenii nostri au inceputu a lucră, dăr' me temu, că, oricătu de tardiu va fi publicata, ea totusi i va preveni, desi asu dorí tare se me mustre cineva, că nu asu fi in curentul cu actiunea zelosa deja inceputa. C. P. P.

A p e l u !

Reuniunea femeilor romane selagiane la olalta cu Despartiemēntulu XI. alu Asociatiunei transilvane pentru literatură si cultură poporului român, si voru tiené siedintia publică, estu anu in 27 Aug. s. n. la Tasnad. Pentru primirea membrilor participanti la acea adunare, intelligentia româna din Tasnad si din juriu, in conferintia privata, tinuta sub presedintia Dlui senioru advocatu Georgiu Filepu, si-a alesu unu Comitetu arangiatoriu, care, afara de alte agende, mai are missiunea a se ingrijî si de inmultirea fondurilor laudateloru institutiuni, in specie a Reuniunei fem. romane din Selagiu.

Abia trecuta duoi ani, de căndu acăstă Reuniune, inițiată prin zelulu Damelor romane selagiane, in acompaniare cu sprinținu barbatilor nostri devotati culturei si crescerei românesci, si-a primitu statutele dela Inaltul Ministeriu cu indatinată clausula aprobatorie, si etă sporiu veditu — cu ocazia siedintiei publice precedenta — ni asigura, că acăstă institutiune chiamata a respandă — in cerculu seu — lumina si cultură națională, propascese spre tînt'a defipta cu progresu din ce in ce mai multiamitoriu. Scopul Reuniunei e precisat in statutele ei, unde la § 2. dice că este: inaintarea invenției populare si a industriei de casă, cu deosebita privire la seculu femeiesc din comitatul Selagiu.

Acestu Comitetu, patrunsu de Santieni'a scopului si dorintia de a se face posibila sporirea aferentei materiale a Reuniunei fem. r. s., s'a decisu a face sortirea unei loterii de obiecte a cărei venitul curat se adauga la fondulu desu mentionatei june Reuniuni.

Apelam la sprinținu On. publicu român si in specie a celui din Comitatul Selagiu, pentru reusita multiamitorie a acestei intreprinderi modeste; se binevoésca — pînă la 15 Aug. st. n. — a ne onoră cu trimiterea de obiecte pentru sortire: bani, orice lumeri de mâna, cărti, icône si alte obiecte in pretiu cătu de modestu — cu adres'a la subscrișulu presedinte in Tasnad. Mai rogamu pe toti, cărora le zace la anima cultură si crescerea națională a se inscrie de membri la vre un'a ori ambele din aceste societati. La Reuniunea fem. r. s. membrulu fundatoru solvesce odata pentru totu déun'a 20 fl. v. a. Membrulu ordinaru căte 1 fl. la fiecare anu, său odata pentru totdeun'a 10 fl. — La Asociat. transilvana pentru lit. si c. p. r., membr. fundatoru solvesce 200 fl. v. a. Membr. Ord. 100 fl., său căte 5 fl. la fiecare anu. Cari solvescă tașa regulat, primescu — gratuitu — fîoa' Asociatiunei „Tranșilvania“. Toti ceilalți contribuenti, atât la Reuniune, cătu si la Asociatiune suntu că binefacatori. Asupra banilor incursi la comitetu pentru ori-care din memorantele institutiuni, intogma asupra obiectelor tramise pentru loteria si resultatulu acestora se va face ratiocinu publicu in vre unulu din jurnalele nóstre naționale.

Din siedintia Comitetului, tinuta in Tasnad la 15 Iuniu 1883.

Georgiu Filepu m. p. **Vasiliu Patcasiu** m. p.
presedinte. actuarulu Comit.

Procesulu de presa alu lui Istoczi.

In numerulu precedinte amu atinsu ceva despre procesulu de presa, intentat contra deputatului Istoczi. Acestu procesu s'a pertractat in 30 Iuniu inaintea curtii cu jurati. Scim, că procurorulu a intentat lui Istoczi procesu din cauza unui articulu, intitulat „Ungaria jidovita“, care a aparutu la 15 Iuliu 1882 in diuarulu „Röpirat“. Din articululu acestă reproducem urmatorele:

„Istoczi a coruptu tota vietiua nóstra publica, a impinsu progresulu nostru intr'o directiune piedisie, a adus la noi crime, cari mai inainte nu erau cunoscute, ne-a furat bunurile nóstre materiale si puterile nóstre spirituale, pe căi ascunse; ne-a otravitu poporul si l'a despăiat de puterea sa cea veche si de caracterulu seu celu vechiu, si-lu face sclavulu intereselor sale egoistice.“

„Advocatulu, mediculu, pretorele (subprefectu), judele-

de cercu, de căcă nu e jidovu, se afla in puzunariulu jidovului si este instrumentulu lui că si plugariulu. Pe functionarii publici ii corumpu si cumpera antrenorii si liferantii jidovesci.“

„Jidovii cu politiele loru au in puterea loru pe membrii parlamentului ca si pe ceilalți si intre patru sute si jumatate de deputati, pote nu suntu cincideci, cari năr' votă in interesul si in favoarea Jidovilor, pentru Jidovi si la poruncă Jidovilor. Jidovulu său i-a cumparat, său ii sustine, său i-a castigat pentru sine... Parlamentul representa interesele jidovesci.“

„Societatea nostra gemă sub blasphematu jugu alu influenții jidovesci. Camataria, coruptiunea strica, in interesul Jidovilor, poporul.“

„Facia cu acăstă Jidovulu nu pote arăta nici unu merit. Căci aceea că pentru cincideci de cruceri adopta numele barbatilor nostri mari istorici, nu este merit, ci numai o trasatura caracteristica nouă si demna de nerușinarea jidovescă.“

„Pentru noi nu face nici o diferență, ori că Jidovulu este ortodoxu, ori neologu, ori că se tîne de status quo, ori că e germanu, ori că e unguru de cincideci de cruceri — noi scim, că e reu, noi scim, că elu va fi pînă atunci spre nenorocirea patriei nóstre, pînă ce suflarea sa afurisita va otravi acestu pamântu, pe care geografii lu numesc Ungaria.“

„Principiul nostru este: Jidovulu e reu si nu se pote indrepta, programul nostru este: afara cu Jidovii din Ungaria! afara cu ei, asia dupa cumu alungam pe hotiu, dupa cumu gonim pe usurpatoru dela locul seu nemeritat.“

Substitutul de procuror Fekete dice in discursulu seu, că acăstă miscare in contra Jidovilor nimicesce autoritatea Ungariei in afara.

„Nu suntu eu celu d'antaiu, care o dicu acăstă, au dîs'o sute inaintea mea, că statulungurescu numai că statu culturalu si că statu de dreptu pote prosperă sub drapelul liberalismului in Europa; in data ce incetează de a fi acăstă, si-a pierdut simpatia si vieati a sa publica si actiunea sa sociala, si in acelasiu momântu, in care Ungaria va dă numai unu protest de neincredere, va fi trantita la pamântu de spiritul timpului, care progresă cu vaporu si cu electricitatea.“

„Russia pote se stagneză; Germanie si este iertată se faca din candu in candu căte o gluma cu Jidovii; amândouze statele se potu razimă pe puterea unui popor gigantesc unitariu. Chiar Austria pote riscă asemenei glume, căci connationalii i dau absolutinea. Dăr' Ungaria nu se pote astepta la nici o ingăduire. Si pote, că inteleptii nostri vecini de pe tierurile Sprei voru fi cei d'antai, cari voru dice cătra Europa: vedeti colo o mâna de ómeni, cărora le place se vorbescă de civilizatiune, dăr' noi totdeuna i-amu tinutu de barbari, vedeti cumu se arata sangele asiaticu, vedeti, cumu strica totu, ce a facutu bunu, frumosu si nobilu! cumu isi batjocurește apostolii sei de odinioră, si-i da de minciuna! Mai credeti in acestu popor si in legile sale? Dăr' ar' puté dice lumea culta altceva despre noi? Ar' puté dice ceva mai bunu despre o națiune, ai căroru fii împlu lumea cu plângeri, că magnatulu, tieranulu, functiunariulu sunt cersitorii Jidovilor, că parlamentul este o adunare coruptă de Jidovi, care representa interesele jidovesci? Ar' puté dice altceva despre o națiune, care in mijlocul Europei voiesce se readuca timpurile evului mediu cu toate grăzele sale?“

In numele pacii, a renunțatul bunu si alu legilor bune ale Ungariei se rugă acuzatorulu publicu, că juriulu se declare, că acuzatulu este culpabil de fapt' ce i se impută (adecă: intaritare la ura in contra unei societati religioase). Juratii au fostu in se de alta parere si cu 10 contra 2 voturi negara, că Istoczy este vinovat si in urmă acăstă tribunalulu ilu a chită si procuratorul fă condamnată se pote spesele. Atât la pronuntarea verdictului juratilor, cătu si in cursulu per tractarii se arată publicul entuziasmato pentru Istoczi, favoritul poporului, asia că in mai multe rânduri a trebuitu se fia admoniatu de cătra presedinte.

D i v e r s e .

(Mai este a S'a) a intreprinsu o caleatoria in Stiri'a, unde intimpină primirea cea mai caldură. Mai alesu in Graz s'a desvoltat la festivitatea primirei mare pompa.

(A silulu Elen'a Dömna.) Dumineca in 19 Iuniu st. v. elevele cele mici ale asilului Elen'a Dömna au datu o producție interesanta musicala. Unu număr de 196 eleve, imbrăcate in uniforme simple si curate, imparțite in patru clase, si conduse de eleve mai mari,

intrara in sala in pasu militarescu si cantandu cu o esactitate, pentru care multi cantareti mari le-ar fi invidiatu. Elevele declamara, facura mici exercitii de gimnastica, esecutara cateva jocuri, arangiate de pedagogulu Froebel pentru a instrui petrecandu pe copilasii cei mici, tot cu o claritate, armonie si sigurantia ce incanta pe publicul celu numerosu. Produc- tiunea a inceputu la 9 ore de diminetia. Sal'a era impodobita cu portretulu fundatorului asilului: Elen'a Domn'a, desemnata cu creionulu de una din elevele asilului. Resultatele acestei produc- tiuni au fostu peste asteptare interesante si d-lu Generalu Davila pote fi mandru pentru laudele ce le-au seceratu elevele din partea publicului.

(D u e l u l u S c h l a y e r - B o l g a r.) Multu interesu a sternit mai alesu in cercurile militare processulu redactorelui fofiei „Militär-Zeitung“ din Viena, locotenentu in resvera Bolgar, care impreuna cu secundantii sei Brandeis si Biller au fostu acusati pentru duelu si pentru participare la duelu. Duelulu cu pistole s-a intemplat in 24 Maiu a. c. intre Bolgar si locot.-colonel Schlayer, care provo- case pe Bolgar din cauza unui articulu serisul de acesta asupra noului regimentu pentru dru- muri de feru si telegrafe, a caruia siefu era se fia Schlayer. Bolgar a declaratu, ca n'a voitul se'lu ofenseze, cu tote astea locot.-colo- nelu a disu chiaru inaintea inceperei duelului, ca „nu pote fi vorba de impacare facia de nesce atacuri de banditu, ca cele din cestiune“ — Bolgar spuse inaintea juriului, ca elu, ca oficeru a trebuitu se primesca provocarea, caci la dincontra ar fi fostu supusu tribunalului de onore si silitu se demissionaze. Schlayer n'a vrutu nicidecumu se se impace. La distanti'a de 35 pasi Schlayer a puscaturu asupra lui, der' n'a nimeritu. Elu, Bolgar, nici nu cunoscce pe cineva in asia mare departare si apoi nici nu pote puscaturu siguru cu pistole vechi la o asemenea distantia. „Eu“, adause Bolgar, „n'am mai pututu se puscu in ventu“, de aceea am datu pistolului directiunea asupra genunchi- loru contrariului, nici nu mai sciu cum s'a slo- bozit, a fostu o intemplare fatala, eu suntu vinovat, der' n'am pututu face alta, decat cea ce am facut.“ Juriulu a achitat u- atatu pe Bolgar, catu si pe secundantii sei, afir- mandu intrebarea, dupa care ei au cedatu nu- mai unei sile, careia nu i-au pututu resiste.

(B a i 'a d e a u r u R u d 'a) din Zarandu a fost cumparata dfilele aceste dela grofii Tolda- lagi si Teleky de catra d. Klein, unu germanu din partile Rhinului, cu sum'a de 620,000 fl. pentru o societate germana. Notariulu publicu dela Alb'a-Juli'a a capetatu 350 fl. pentru com- punerea contractului. Frumose indemnisiari au capetatu: directorulu minei Kivinyi 24,000 fl. si controlorulu Pankl 20,000 fl. Ceilalti am- ploiai au fost lasati toti in posturile loru.

„S. d. T.“

(„Din poesiile lui Andreiu Muresianu“) Edi- tionea a II-a se afla exemplare de vendiare la „Tipografa archidiecesana“ in Sibiuu, la libra- ri a Zeidner in Brasovu, la librari a Soecu & Comp. in Bucuresci, precum si la administra- tiunea „Gazetei Transilvaniei“ in Brasovu. — Pretiulu unui exemplar frumosu brosatu este de 1 fl. 50 cr. seu 4 franci.

I. Ratiociniu

despre contribuirile in urma apelului incurse in favorea „Fondului pentru infinitiarea unei scole romane de fetite in Clusiu.“*)

Subserisii venim cu bucuria si recunoscinta a arata, ca Apelulu nostru pentru ajutorie in favorea infinitiarii unei scole romane de fetite in Clusiu, pre carele ne permisem, intre impregiurile grele de adi ale Romanilor din Transilvania si Ungaria, a lu adresata catra intregu publicul romanu, a aflatu viu resunetu in numerose anime romane generose. Pena acumu ne sora urmatoriele marnimose contribuirii:

a) Pre list'a nr. 11: colectantele d-siorele sorori An'a si Mari'a C. Popu in Gherla 10 fl. Canonico Stefanu Biltiu 1 fl. Canon. Demetriu Coroianu 2 fl. (list'a nr. 13) N. N. 3 fl. Canon. Vas. Popu 3 fl. Not. consist. Lazaru Huz'a 2 fl. N. N. 1 fl. Archiv. Vas. Pordea 1 fl. Advoc. Gregoriu Stetiu 1 fl. Prof. Cartice

*) Celealte diuare sunt cu respectu rugate, a re- produce dupa putintia acestu ratiociniu.

1 fl. Spirituale Ioane Georgiu 1 fl. Prof. Atanasius Demianu 1 fl. Prof. V. Gr. Borgovanu 1 fl. Ioane Hodoreanu 1 fl. Ioane Popu (preotu rom. cat.) 1 fl. Teod. Lupu, propriet. 1 fl. Aurelia Suciu n. Morariu 60 cr. Raveca D. Zabuliciu 40 cr. Andreiu Todoranu, siefu-tipografu dela sene si personalulu tipografiei „Aurora“ 8 fl. Nicolau F. Negruțiu, redactoru 100 fl. (taesa de membru fund.) Dr. Gregoriu Silasi, prof. 75 fl. (cu 25 fl. dati mai inainte facandu-se membru fund.) Sum'a 215 fl. v. a.

b) Pre list'a nr. 351: d-lu colectante Basiliu Ro- neanu, prof. la liceu 12 lei noui, M. Dobrescu, prof. 5 l. I. Carrard, prof. 5 l. B. Spirescu, prof. 5 l. Al. Preterianu, prof. 3 l. T. Nicolau, prof. 3 l. N. I. Mi- cescu, prof. 5 l. Cr. Negoeșcu, prof. 3 l. P. Manue- lescu, prof. 3 l. I. I. Romanescu, prof. si dir. liceale 10 l. N. Crapellianu, prof. 5 l. G. Cârjeanu, librariu 5 l. Z. Antinescu, prof. 2 l. B. I. Gadineanu, prof. 2 l. D. Stefanescu, adv. 10 l. N. St. Davidescu, adv. 4 l. D. Goma, direct. de pensionatu 5 l. St. Ianu, direct. de mosia 5 l. Ilia Savu, propriet. 10 l. Locot. N. Târgsioreanu, propriet. 2 l. D. Marineanu, comerc. 2 l. N. C. Saruleanu, prof. 3 l. Christianu Enciulessu, comerciant 5 l. Ios. Ionescu jun., professoru 5 l. B. Dragosiescu, prof. 5 l. T. G. Georgescu, prof. 5 l. D. P. Gregorescu, prof. 2 l. B. Schuller, farmacistu 3 l. Sum'a 134 lei seu 61 fl. v. a.

c) Pre list'a nr. 3: Ill. S'a d. episcopu gr.-c. din Oradea-mare Mich. Pavelu 10 fl.

d) Pre list'a nr. 18: Revds. d. canon. metropolit. gr. c. din Blasius, Ioane M. Moldovanu 5 fl.

e) Pre list'a nr. 9: colectantele revdss. d. canoniciu metropolit. gr.-cat. in Blasius I. F. Negruțiu 10 fl. (ca taesa de membru ord. pre 1883—1087), revdss. d. can. T. Cipariu 10 fl. revdss. d. can. Constantin Papfalvi 10 fl. Sum'a 30 fl. v. a.

Adeverindu prin acestea primirea sumelor de mai susu, subserisii si tina totodata de cea mai santa dato- rintia a respică in numele comitetului cea mai fierbinte a loru multiamita generosilor domni contribuenti, in a caroru anima romanăsa a aflatu echo simpatice vocea rogatore a fratilor de unu sange si de o mama.

Din siedint'a comitetului Reuniunei fondului pentru infinitiarea unei scole rom. de fetite in Clusiu, tina in diu'a Pogorirei spiritului santu a. 1883.

Ales. Bohatielu, presiedinte; Bas. S. Podoba, cassariu; Dr. Grig. Silasi, actuariu.

Nr. 410—1883.

2—2

Publicare de licitatiune.

Deorace licitatiunea minuenda pentru edi- ficarea unei scole cu 4 clase la Tohanulu vechiu, desifata pe diu'a de 23 Iuniu a. c., remase fara resultatu, se publica a duo'a licitare pe diu'a de 21 Iuliu 1883 la II ore antemeridiane in cancelari'a comitetului aici (strad'a Urezului Nr. 6.), la care se invita licitantii, cari au se depuna 5% din sum'a de esclamare cu 8736 fl. 16 cr. v. a.

Sibiuu in 29 Iuniu 1883.

Comitetulu administrativu de fondulu scolasticu alu fostilor granitari din regimentulu I romanu.

IOSIFU BLASKÓ

hotelieru in S.-Szt.-György.

Subserisulu incunoseiintieza onoratulu publicu, ca si-a stramutatu

HOTELUL CELU MARE

in strad'a Vásárhely nr. 621.

Noulu meu hotel l'am aranjatu din nou eu totu confortulu, spre deplin'a satisfacere a onorati- loru mei musterii, atat in privint'a mancarilor si a beuturilor excusite si gustuose, catu si in privint'a cuartireloru. Sale de mancare, de petre- cere si alte odai precum si ecupage elegante stau la dispositiia onoratului publicu. Pentru serviciu promptu voi avé cea mai mare ingrijire.

Voi face totu possibilu spre a multiami onor. publicu, care ma onoratu d'unu sru de ani eu increderea sa. Cu deosebire facu cunoscetu hotelulu si restauratiunea mea onoratiloru ospeti din Romania, cari trece la baile Malnasiu. Tusnadu si Borszék.

IOSIFU BLASKÓ,
Hotelieru in S.-Szt.-György.

Cursulu de Bucuresci

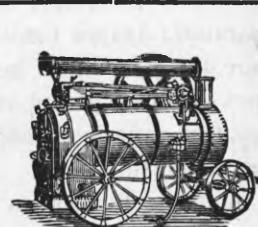
din 22 Iuniu (4 Iuliu) 1883.

V a l o r i	Scadenti'a Cu- poneloru	Cum- pera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Oct.	91 3/4	92 1/2
6% Oblig. de Stat. couvert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	98 1/4	98 3/4
8% Oblig. domeniale 1871 .	1 Ian. 1 Iul.	—	—
6% Oblig. cailor fer. rom.	1 Iuliu	100.—	101.—
7% Scrisuri funciate rurale	1 Iul. 1 Ian.	101 1/4	101 3/4
7% " urbane	idem	100 1/2	101 1/4
8% Imprum. municipalu . .	idem	83 1/2	84 1/4
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobenda 10 lei) . . .	1 Maiu 1 Nov.	228.—	232.—
Losuri municipale (20 lei) . .	cu premie	33.—	34.—
Act. Bancei Nationale rom. .	1 Ian. 1 Iul.	1340	1350
Auru contra argintu		2 1/4	2 1/2
Auru contra bilete hipotec. .		2 1/4	2 1/2
Auru contra bil. de Banca nat		2 1/4	2 1/2
Florini Val. Austr. . . .		2.11	2.12

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 5 Iuliu st n 1883

Rent'a de auru un- gara . . . 6%	119 1/2	m'a de vinu ung.	98.—
dto . . . 4%	83.—	Imprumutulu cu pre- miu ung. . . .	114.60
dto de harthia 5%	86 80	Losurile p. regularea	
		Tisei si a Segedin	109.80
		Rent'a de harthia	
		austriaca . . .	78.60
		Rent'a de arg. austr.	79.45
		Rent'a de auru aust.	99.40
		Losurile din 1860	135.40
		Actiun. bancei aust- ungare	837.—
		" bancei de creditu	
		" ungare	291.25
		" bancei de creditu	
		" austriace	293.—
		Argintulu	—
		Galbini imperesci	5.65
		Napoleond'ori . . .	9.50
		Marci 100 imp. germ.	58.50
		Londra	119.95

Ransomes, Head & Jefferies

agentu generalu

J. GROSSMANN
BUDAPEST'A.

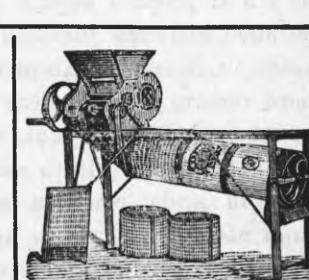
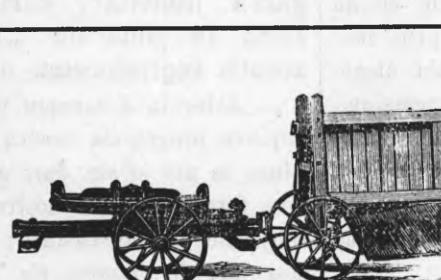
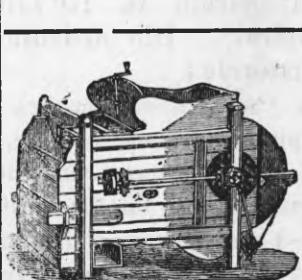
Prim'a fabrica ungurésca de masini agricole

a lui

6—6

GROSSMANN & RAUSCHENBACH
BUDAPEST'A,

Rugamu cu tota onore pe onor. publicu a luá informatiuni seu a visitá etab-
lismentulu nostru.

Editoru: Iacobu Muresianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu,
Tipografi: Leon Gött si filii Henricy.

recetorele,